

Од када тече рок за застарелост прекршаја због неизвршења прописане обавезе у одређеном, прописаном периоду?

Застарелост прекршаја рачуна се, у складу са чланом 84. став 1. Закона о прекршајима, од извршења прекршаја, тј. од дана када је прекршај учињен или када је пропуштено дужно чињење, без обзира када је последица наступила. Ово је у складу са чланом 11. Закона о прекршајима, којим је прописано да је прекршај извршен у време када је учинилац радио или био дужан да ради, без обзира када је последица наступила. Када се дужно чињење, тј. испуњење одређене обавезе везује за одређени период времена – одређени рок, застарелост почиње да тече првог дана након протеча тог рока у коме је постојала обавеза, што је сагласно правилу о рачунању рокова из члана 137. став 2. Закона о прекршајима. Неизвршењем обавезе у прописаном року дошло је до извршења прекршаја, па од протеча тог рока, тј. од првог наредног дана по истеку рока за испуњење обавезе тече и рок застарелости овог прекршаја.

У захтеву за покретање прекршајног поступка потребно је да инспектор наведе датуме почетка и истека рока у коме је постојала обавеза. Ако, пак, обавеза (дужно чињење) није везана за одређени рок, него постоји стална, непрекидна обавеза, а коју надзирану субјекат не испуњава, тада рок застарелости прекршаја почиње да тече од дана откривања прекршаја у инспекцијском надзору (који је и време извршења прекршаја). Овај правни став заузет је на Другој седници свих судија Вишег прекршајног суда од 22.03.2010. године. У овом случају ради се о трајном, а не једнократном прекршају, па се, саобразно томе, одређује и рачуна рок застарелости прекршаја. Инспектор ће у захтеву за покретање прекршајног поступка, сагласно изведеним доказима и утврђеним чињеницама, односно чињеницама које су у складу са законом учињене вероватним, навести датум, односно време када је почела обавеза и датум када је прекршај откривен.